

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Slavomíra Nováka a soudkyně Mgr. Andrey Veselé a Mgr. Jany Jurečkové ve věci

žalobce

M. H., nar. X,
bytem Y,
zastoupený advokátem Mgr. Romanem Sulánským,
advokátem se sídlem Pod Tratí 275, Hrádek,

proti
žalovanému

Magistrát hlavního města Prahy,
se sídlem Mariánské nám. 2/2, Praha 1,

za účasti

Ing. T. K.,
bytem X,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 1. 2. 2021, č. j. MHMP 1889601/2020,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

Odůvodnění:

I.

Základ sporu

1. Žalobou napadeným rozhodnutím bylo zamítnuto odvolání žalobce do rozhodnutí Úřadu městské části Praha 14, odboru výstavby č.j. UMCP14/20/07473/OV/MĚLO, sp.zn.: UMCP14/19/50938/OV/MĚLO ze dne 20. 3. 2020, jehož předmětem je „Přístavba garáže k rodinnému domu X“ (dále jen „přístavba“).

II.

Obsah žaloby a vyjádření žalovaného

2. Žalobce předně namítá nepřezkoumatelnost rozhodnutí a to z důvodu, že ve svém odvolání v první řadě nesouhlasil s vypořádáním s námitkami ze strany prvoinstančního správního orgánu, kdy dle názoru žalobce bylo toto vypořádání zcela nedostatečné, nesystematické a zcela vágní. Prvoinstanční správní orgán pouze formalisticky odkazoval žalobce na ustanovení právních předpisů, a to aniž by dále a logicky odůvodnil, proč správní orgán odkazuje na dané ustanovení. Tento způsob „vypořádání s námitkami“ je pro žalobce zcela matoucí, neboť žalobce není osobou s právním vzděláním. Žalobce dále nesouhlasí s tím, že žalovaný poukazuje na skutečnost, že žalobce byl v řízení o odvolání zastoupen advokátem a tudíž z tohoto vyplývá, že nelze dojít k nepochopení ze strany některého z účastníků řízení, v tomto bodě však žalobce poukazuje na skutečnost, že v průběhu správního řízení u prvoinstančního správního orgánu nebyl žalobce zastoupen, tedy argumentace zastoupením v odvolacím řízení je dle právního názoru žalobce zcela lichá.
3. Ve druhé žalobní námitce žalobce poukázal na pochybení ze strany prvoinstančního správního orgánu v průběhu správního řízení, neboť prvoinstanční správní orgán v průběhu řízení neověřil projektovou dokumentaci, zda je úplná a přehledná. Tuto činnost musel za prvoinstanční správní orgán vykonat žalobce, kdy ten musel upozornit na četné chyby v projektové dokumentaci, které jsou zaznamenány jako námitky žalobce. V případě, že by žalobce neupozornil na namítané chyby v projektové dokumentaci (nesouhlasilo kotování se skutečností na koordinační situaci), došlo by k vydání rozhodnutí na základě chybné a neúplné projektové dokumentace, což vede k neplatnosti vydaného rozhodnutí.
4. Ve třetí žalobní námitce žalobce nesouhlasí se závěrem žalovaného, že navržená stavba je v souladu s ust. § 2 odst. 5 stavebního zákona, přístavbou, kterou se stavba půdorysně rozšiřuje a která je vzájemně provozně propojena s dosavadní stavbou, kdy dle tvrzení žalovaného se na předmětnou část stavby nevztahuje žádná výjimka, ale přímo ustanovení § 29 odst. 2 PSP. Žalobce má tedy za to, že nelze tedy schválit stavební záměr jako „Přístavba garáže k RD“, na který lze vztáhnout výjimky PSP uvedené v rozhodnutí, když se jedná o rozšíření stávající stavby. Toto tvrzení přijal prvoinstanční správní orgán za své, což v odvolateli vzbuzuje podezření na podjatost prvoinstančního správního orgánu, který v průběhu celého řízení nejedná nestranně a nikterak neplní své zákonné povinnosti. Na přístavbu se výjimky vztahují, kdežto v případě rozšíření domu je požadován odstup od hranice sousedního pozemku ve vzdálenosti 3m. V dotčeném území se nejedná o prostorovou tíseň a tyto stavby zde nejsou obvyklé, zejména před okny obytných místností sousedních nemovitostí. Ze strany stavebníka tak dochází k účelovému

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

obcházení právních předpisů a toto jednání, které se přičí dobrým mravům, by nemělo být ze strany žalovaného zlegalizováno.

5. Ve čtvrté námitce žalobce uvádí, že prvoinstanční správní orgán dále dle žalobce nikterak neřešil problematiku stínění a tím snížení kvality bydlení a znehodnocení nemovitosti na straně žalobce. Žalobce nesouhlasí s vyjádření prvoinstančního správního orgánu k předloženým fotografiím, které znázorňují budoucí stav v předmětné lokalitě po vybudování přístavby, kdy dle názoru žalobce toto vyjádření prvoinstančního správního orgánu zcela prokazuje zneužívání práv prvoinstančního správního orgánu ze strany výše nadepsaného prvoinstančního správního orgánu. Správní orgán zcela nelogicky a formalisticky tvrdí, že žalobce neprokázal, jakým způsobem dojde v případě uskutečnění stavebního záměru k zásahu do jeho vlastnického práva, kdy dle názoru prvoinstančního správního orgánu toto nevychází z předložených fotografií.
6. Žalobce dále nesouhlasí se závěrem žalovaného, že předmětnou výstavbou nedojde ke zhoršení kvality bydlení žalobce a ani, že nedojde k vyšší míře stínění ze strany předmětné stavby, kdy k tomuto závěru dochází žalovaný pouze na základě té skutečnosti, že předmětná stavba nebude navýšena, avšak již není dále jakkoliv řešena problematika zastínění s ohledem na svit sluneční záře z důvodu šířky dané přístavby, kdy samozřejmě s ohledem na vybudování pevné překážky dojde k rozšíření stínového sloupu, kdy tedy stín bude dopadat na nemovité věci ve vlastnictví žalobce déle, než tomu bylo před vybudováním předmětné přístavby.
7. V páté námitce žalobce poukazuje na skutečnost, že žalovaný v celkovém výčtu svých tvrzení spíše útočí na osobu žalobce, kdy opakovaně v odůvodnění napadaného rozhodnutí poukazuje na jakési nesrovnalosti, které žalovaný ani konkrétně nerozvádí, avšak z těchto tzv. nesrovnalostí dochází k závěrům, že např. odstupové vzdálenosti mezi předmětnými rodinnými domy jsou tzv. nesrovnalostí dotčeny, což dle žalobce nesouhlasí s údaji uvedenými v katastru nemovitostí.
8. Závěrem žalobce shrnul, že z výše uvedeného vyplývá, že správní orgán nepřihlédl k odvolatelem tvrzeným skutečnostem nebo jím označeným důkazům, dále správní orgán neúplně zjistil skutkový stav věci, neboť neprovedl navržené důkazy potřebné k prokázání rozhodných skutečností a v neposlední řadě správní orgán dospěl na základě provedených důkazů k nesprávným skutkovým zjištěním.
9. Žalovaný ve svém vyjádření navrhl žalobu zamítnout. V dalším odkázal na své rozhodnutí a na rozhodnutí stavebního úřadu.
10. K první námitce uvedl, že účastník se může dát v řízení zastupovat zástupcem, jež si zvolí. Takovéto zastoupení právní systém nabízí jak v otázkách právních, tak i technických, a také v dalších přidružených oborech. Záleží tedy na účastníkovi řízení, zda si zastoupení na základě plné moci zvolí, nebo nikoliv. Zvolit si zástupce je svobodným projevem vůle zmocnitele a žalobce tak mohl učinit dříve než v odvolacím řízení.
11. K námitce, že žalobce musel nahradit činnost stavebního úřadu, žalovaný uvedl, že stavební úřad přezkoumal předloženou žádost, projednal ji s účastníky řízení a zjistil, že jejím uskutečněním nebo užíváním nejsou ohroženy zájmy chráněné stavebním zákonem, předpisy vydanými k jeho provedení a zvláštními předpisy. Stavební úřad v průběhu řízení neshledal důvody, které by bránily povolení záměru. Stavební úřad zajistil vzájemný

soulad předložených závazných stanovisek dotčených orgánů vyžadovaných zvláštními předpisy a zahrnul je do podmínek rozhodnutí.

12. S ohledem na to, že prostor garáže i podkroví (komora) jsou v daném případě propojeny nově navrženými dveřmi ve stávající obvodové stěně s rodinným domem, provozní (funkční) propojení mezi nimi dáno je. V daném případě je třeba navrženou stavbu považovat za přístavbu rodinného domu.
13. Jak je uvedeno v rozhodnutí žalovaného, i po zpřesnění kótování zůstává odstup od pozemku odvolatele větší než 2 metry a splňuje podmínky pro umístění stavby stanovené stavebním úřadem v rozhodnutí.
14. Zvážení zachování pohody bydlení je věcí správního uvážení. Výstup správního uvážení včetně jeho vstupů je v napadeném rozhodnutí obsažen. Dle názoru žalovaného je shora uvedená úvaha v souladu s pravidly logického uvažování a plně dostačující. Požadavky na pohodu bydlení nelze absolutizovat. Vlastnické právo žalobce k sousedním pozemkům a stavbám nezahrnuje právo na libovolné omezování vlastníka sousedního pozemku. Dle názoru žalovaného napadené rozhodnutí není v rozporu s článkem 11 Listiny základních práv a svobod. Správní řád nevylučuje, aby správní orgán v řízení o řádném oprávněném prostředku doplňoval prvostupňové rozhodnutí o další úvahy, či vyjasňoval již zjištěný skutkový stav obstaráním dalších důkazů. Jak plyne z § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu, odvolací orgán je oprávněn prvostupňové rozhodnutí doplňovat o další důvody, či je změnit, a to jak co do odůvodnění, tak do výroku. Rozhodnutí správních orgánů obou stupňů totiž tvoří jeden celek; proto může odvolací správní orgán nahradit část odůvodnění orgánu prvního stupně vlastní úvahou v případě, kdy prvostupňové rozhodnutí potvrzuje (srov. např. rozsudek ze dne 27. 2. 2013, č.j. 6 Ads 134/2012 - 47).
15. V rozhodnutí konstatovaná nesrovnalost neměla vliv na věcnou správnost ani zákonnost rozhodnutí o odvolání č.j. 1889601/2020, sp.zn: S-MHMP 815200/2020/STR ze dne 1. 2. 2021. Skutečnost, že část stavby s lodžii s obvodovými zdmi není zaevidována v KN, zkonstatoval žalovaný ke dni 20. 3. 2020, tj. ke dni vydání rozhodnutí stavebního úřadu, nikoliv jako obvinění žalobce, ale pouze jako upozornění na nesrovnalost, která by měla být uvedena do souladu. Žalobce v podnětu ze dne 16. 2. 2021 (viz příloha č. 1 k Dopisu č. j. MHMP 413470/2021 ze dne 20. 4. 2021) uvedl, že od srpna 2020 je již tento záznam v souladu s vydaným povolením. Žalovaný neměl ke dni vydání rozhodnutí o odvolání dne 1. 2. 2021 informaci o tom, kdy byla náprava stavu v katastru nemovitostí učiněna, teprve z podnětu ze dne 16. 2. 2021 se od žalobce dozvěděl, že stav byl napraven v průběhu srpna 2020.
16. Osoba zúčastněná na řízení uvedla, že s žalobou nesouhlasí, jelikož stavební úřad postupoval dle právních předpisů a zákonným způsobem se vypořádal s námitkami žalobce, které žalobce v žalobě pouze opakuje.
17. Co se týče namítané klamavosti projektové dokumentace, ta byla zpřesněna pouze u okótování odstupu od sousedního pozemku a to v horní části o 2 cm a v dolní části zamýšlené garáže o 5 cm. I po zpřesnění kótování zůstává odstup od pozemku žalobce větší než 2 metry. K námitkám žalobce bylo doplněno několik dalších kót pro lepší srozumitelnost.
18. Přístavba garáže představuje přístavbu s jednou obvodovou zdí výšky max. 2,4 m, která je umístěna ve vzdálenosti 5,6 m od stavby žalobce. Při respektování fyzikálních principů

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

šíření světla je zcela zřejmé, že je vyloučena možnost většího zastínění i jen pozemku žalobce, už vůbec nemůže být zastíněn dům v 1. nadzemním podlaží. Žalobce toto jen účelově tvrdí, žádné odborné vyjádření, které by jeho tvrzení podpořilo, nepředkládá. Z nákresů plyne, že zamýšlená přístavba garáže nemůže vrhat větší stín na sousední pozemek než stávající tůje. Stín z tůjí zasahuje pouze pozemek žalobce nikoliv jeho dům. Stín vrhaný přístavbou by i v případě odstranění tůjí stěží dosahoval k hranici pozemku žalobce.

19. Z fotografií přiložených žalobcem ke spisu není nijak možné dovodit změnu zastínění pozemku, ani výhledových poměrů. Výhled na oblohu i na zahradu nalevo od domu zůstane beze změny. Výhled na ulici napravo od domu stavebníka se změní nepatrně. Pohled přímo na dům stavebníka se logicky trochu změní, ale novou omítkou a zajímavým členěním střechy jistě spíše k lepšímu.
20. Ohledně omezení výhledu z obytných místností stavby žalobce proběhla kontrola přímo pohledem z obytných místností, kdy byla přední hrana přístavby a hrana prodloužené střechy nasimulována pomocí latě a dalších pomůcek. Výhled z 2. nadzemního podlaží stavby žalobce nebude omezen vůbec a z 1. nadzemního podlaží jen nepatrně. Přístavbou se pouze změní pohled na stavbu stavebníka.
21. Žalobce tvrdí, že obdobné stavby nejsou v dotčeném území obvyklé, přitom žalobci byl předložen seznam staveb z blízkého okolí, kde odstup staveb, přístaveb a samostatných garáží a dalších drobných staveb od hranic sousedních pozemků je menší než 3 metry.
22. Žalobce na vyjádření osoby zúčastněné reagoval svou replikou ze dne 15. 12. 2021, ve které vyjádřil nesouhlas s tím, co uvedla a dále zdůraznil, že se jedná o rozšíření domu, proto přístavba musí být brána nikoliv pouze s ohledem na výšku garáže, ale také s ohledem na výšku celého domu a tedy dle PSP musí odstupová vzdálenost od hranice pozemku činit 3 m. V případě, že bychom došli k závěru, že se jedná pouze o garáž, tak v daném případě naopak PSP požadují vzdálenost od hranice sousedních pozemků vzdálenost 2 m.
23. Žalobce v dané věci dále poukázal na skutečnost, že ověřená PD vůbec nesouhlasí se skutečným stavem, kdy až posléze na upozornění žalobce v říjnu roku 2021 provedl SÚ kontrolu stávajícího domu, kdy výsledkem této kontroly bylo, že stavba zúčastněné osoby neodpovídá podkladům uloženým na SÚ. Ke kolaudačnímu rozhodnutí z roku 1999 chybí na SÚ dokumentace a nemá ji ani stavebník, kdy mu byla uložena povinnost tyto dokumenty doložit do konce roku 2021 – tudíž znovu vypracovat dle skutečnosti.
24. Skutečná stavba již hranici 2 m nesplňuje, neboť sám stavebník uváděl v červenci 2021 vzdálenost 2,01 m, a v té době nebyla provedena tepelná izolace, kdy po provedené izolaci došlo ze strany žalobce k provedení geodetického zaměření odbornou firmou, kdy výsledkem tohoto zaměření byla hodnota 1,96 m, jak je tedy zřejmé projektová dokumentace není od samého počátku v souladu s právními předpisy a schopná býti podkladem pro vydané rozhodnutí a dále z provádění samotného stavebního záměru vyplývá, že od počátku stavebník věděl, že dojde k zateplení budovy, kdy tuto skutečnost nikterak neuvedl ve své žádosti, tedy dle právního názoru žalobce toto jednání vykazuje znaky jednání ve zlé víře a také vše naznačuje tomu, že nejsou splněny odstupové podmínky stanovené právními předpisy.
25. Žalobce dále doplnil, že zastínění 1. nadzemního patra rodinného domu žalobce je již z doby původní přestavby, kdy stejný stavebník tvrdil, že zachová původní výšku hřebenu

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

střechy. Toto však nedodržel, a tak se žalobce musel smířit s tím, že v zimních měsících je sluneční svit pouze při západu slunce, a to průzorem pod původním koncem střechy. Vlivem prodloužení střechy přístavby tento průzor již není, tedy žalobce nemá téměř jakýkoliv sluneční svit. Rovněž tújový porost ještě nebyl odstraněn, ačkoliv dle projektové dokumentace odstraněn být měl.

26. Osoba zúčastněná na řízení na tuto repliku reagovala podáním ze dne 12. 12. 2022, ve které vyjádřila svůj nesouhlas s tvrzeními žalobce a k nově uváděným skutečnostem ze strany žalobce uvedla, že na základě jeho podání proběhla dne 4. 11. 2021 kontrolní prohlídka na téma odstupu přístavby garáže od hranice pozemku, na základě které bylo provedeno dne 12. 11. 2021 odborné zaměření již dokončené přístavby garáže, které prokazuje, že odstup garáže od hranice pozemku není menší než 2 metry.

III.

Posouzení žaloby

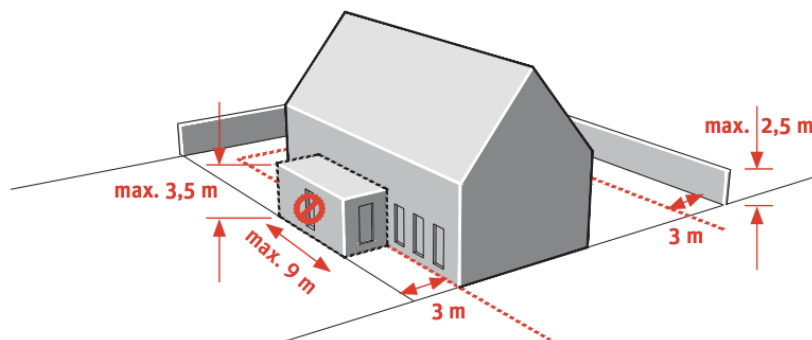
27. Městský soud v Praze přezkoumal napadené rozhodnutí, včetně řízení, jež jeho vydání předcházelo, v mezích žalobních bodů, jimiž je vázán, vycházejí přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodnutí správního orgánu (ust. § 75 odst. 1, 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů – dále jen „s.ř.s.“). Soud rozhodl o věci bez nařízení jednání podle § 51 odst. 1 s. ř. s., neboť ani žalobce ani žalovaný se k možnosti takového postupu ve lhůtě stanovené soudem nevyjádřili, a má se tedy za to, že s takovým postupem souhlasí.
28. Soud předně uvádí, že žalobou napadené rozhodnutí není nepřezkoumatelné.
29. Podle § 68 odst. 2 správního řádu *[u] odůvodnění se uvedou důvody výroku nebo výroků rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí.*
30. Co se týče námitky **nepřezkoumatelnosti** napadeného rozhodnutí, soud odkazuje na judikaturu správních soudů, dle které zrušení správního rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost je vyhrazeno vadám správních rozhodnutí, kdy pro absenci důvodů (či pro nesrozumitelnost) skutečně nelze správní rozhodnutí meritorně přezkoumat. Rozhodnutí je nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů tehdy, jestliže správní orgán neuvede žádné konkrétní důvody, o něž se jeho rozhodnutí opírá (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 12. 2006, č. j. 2 As 37/2006 - 63, č. 1112/2007 Sb. NSS), nevypovídá se se všemi odvolacími námitkami (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 12. 2008, č. j. 8 Afs 66/2008 - 71), či neuvede důvody, proč nepovažoval za důvodnou právní argumentaci účastníka řízení a proč námitky účastníka považuje za liché, mylné nebo vyvrácené, (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 7. 2005, č. j. 2 Afs 24/2005 - 44, č. 689/2005 Sb. NSS). Nepřezkoumatelným pro nedostatek skutkových důvodů pak může být podle ustálené rozhodovací praxe rozhodnutí pro takové vady skutkových zjištění, která utvářejí rozhodovací důvody, typicky tedy tam, kde správní orgán opřel rozhodovací důvody o skutečnosti v řízení nezjišťované, případně zjištěné v rozporu se zákonem anebo tam, kdy není zřejmé, zda vůbec nějaké důkazy v řízení byly provedeny. Za nepřezkoumatelné pro nesrozumitelnost lze považovat zejména ta rozhodnutí, která postrádají základní zákonné náležitosti, z nichž nelze seznat, o jaké věci bylo rozhodováno či jak bylo rozhodnuto, která zkoumají správní úkon z jiných než

žalobních důvodů (pokud by se nejednalo o případ zákonem předpokládaného přezkumu mimo rámec žalobních námitek), jejichž výrok je v rozporu s odůvodněním, která neobsahují vůbec právní závěry vyplývající z rozhodných skutkových okolností nebo jejichž důvody nejsou ve vztahu k výroku jednoznačné. Městský soud v Praze v tomto směru pro stručnost odkazuje na závěry vyjádřené mj. v rozsudcích Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 12. 2003, č. j. 2 Ads 58/2003 - 75, ze dne 18. 10. 2005, č. j. 1 Afs 135/2004 - 73, č. 787/2006 Sb. NSS, ze dne 14. 7. 2005, č. j. 2 Afs 24/2005 - 44, č. 689/2005 Sb. NSS, ze dne 25. 5. 2006, č. j. 2 Afs 154/2005 - 245, ze dne 17. 1. 2008, č. j. 5 As 29/2007 - 64. Popsané nároky přitom platí i v případě, kdy správní orgán rozhoduje na základě volné správní úvahy, neboť i v takovém případě musí být jeho rozhodnutí přezkoumatelné a musí být zřejmé, že ze stanovených mezí a hledisek správního uvážení nevybočil (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 11. 2004, č. j. 3 As 24/2004, č. 739/2006 Sb. NSS).

31. Soud ze spisu ověřil znění rozhodnutí stavebního úřadu, které se mělo nepřezkoumatelně vypořádat s námitkami žalobce a musí zkonstatovat, že tomu tak není. Na každou námitku žalobce bylo reagováno. Stavební úřad zcela srozumitelně uvedl, proč považuje námitky žalobce za nedůvodné. Ostatně ani žalobce v žalobě neuvádí, která konkrétní námitka zůstala nevypořádaná, nebo kterou konkrétní námitku stavební úřad odbyl odkazem na zákonné ustanovení bez jeho citace nebo bližšího vysvětlení, proč na situaci zákonné ustanovení aplikuje.
32. Pokud žalobce namítal, že není dodržena vyhláška č. 501/2006 Sb., bylo v rozhodnutí zcela správně uvedené, že na území Prahy řeší odstupové vzdálenosti Nařízení č. 10/2016 Sb. hl. m. Prahy, jelikož tato vyhláška se dle ust. § 194 písm. e) stavebního zákona, které stanoví, že „*k provedení § 169 hlavní město Praha stanoví nařízením vydaným v přenesené působnosti obecné požadavky na využívání území a technické požadavky na stavby v hlavním městě Praze*“, na území hl. m. Prahy neaplikuje, viz závěry rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 1. 2004, čj. 5 A 153/2000-81.
33. Soud má dále za to, že i žalobou napadené rozhodnutí shora uvedené zákonné i judikatorní požadavky na jeho odůvodnění splňuje. Z jeho odůvodnění jsou zřejmé úvahy, kterými se žalovaný řídil při rozhodování o odvolacích námitkách, které všechny rovněž dostatečně vypořádal. Žalobní námitka je tak nedůvodná.
34. Co se týče druhé námitky namítající nesprávný postup stavebního úřadu, který neověřil, zda je projektová dokumentace úplná a přehledná a k nápravě došlo až po námitkách žalobce, soud sice souhlasí se žalobcem, že to je stavební úřad, jehož povinností je u stavebních záměrů posoudit soulad jednak se stavebním zákonem a jeho prováděcími právními předpisy (v případě hl. m. Prahy se jedná o Nařízení č. 10/2016 Sb. hl. m. Prahy, kterým se stanovují obecné požadavky na využívání území a technické požadavky stavby v hlavním městě Praze (pražské stavební předpisy)), jednak s územně plánovací dokumentací a s cíli a úkoly územního plánování, jak stanoví ust. § 90 stavebního zákona. Při této činnosti dále v souladu s ust. § 94o odst. 2 písm. a) ověří zejména, zda dokumentace je úplná, přehledná, a zda jsou v odpovídající míře řešeny obecné požadavky na výstavbu.
35. Na druhou stranu, takovou možnost mají právě i ostatní účastníci stavebního řízení, a pokud došlo z jejich popudu k opravě projektové dokumentace tak, aby byla uvedena do souladu s předpisy před vydáním prvoinstančního rozhodnutí, nelze takový postup označit za nezákonný a rozhodnutí stavebního úřadu z tohoto důvodu zrušit. Takový postup by byl zcela formalistický a nehospodárný, protože by po opětovném předložení bezvadné

projektové dokumentace následovalo vydání totožného rozhodnutí. Soud má za to, že ani žalobce neočekává, že pokud dojde při schvalování záměru k takové situaci, následkem bude, že takový záměr již nebude nikdy schválen. Naopak v průběhu schvalovacího řízení může dojít k opravě nebo úpravě projektové dokumentace a to jak na popud stavebního úřadu, tak stavebníka nebo jiného účastníka stavebního řízení např. vlastníka sousedního pozemku. Pokud dokumentace neobsahuje předepsané náležitosti, je to totiž vždy důvod pro výzvu stavebníkovi k jejímu doplnění a do té doby pro přerušování řízení (viz § 94l odst. 6 stavebního zákona, který v první větě před středníkem stanoví, že *pokud žádost o vydání společného povolení neobsahuje požadované náležitosti, stavební úřad vyzve stavebníka k jejímu doplnění a řízení přeruší...*). Žalobní námitka je tak rovněž nedůvodná.

36. Ve třetí žalobní námitce žalobce nesouhlasí se závěrem žalovaného, že navržená stavba je v souladu s ust. § 2 odst. 5 stavebního zákona přístavbou, kterou se stavba půdorysně rozšiřuje a která je vzájemně provozně propojena s dosavadní stavbou, ale jedná se o rozšíření stavby, na kterou se nevztahuje výjimka uvedená v ustanovení § 29 odst. 2 PSP, jelikož v případě rozšíření domu je požadován odstup od hranice sousedního pozemku ve vzdálenosti 3m.
37. Soud předně uvádí, že souhlasí se závěrem žalovaného, že se v případě předmětného závěru jedná o přístavbu, jelikož tato splňuje popis uvedený v ust. § 2 odst. 5 písm. b) stavebního zákona, dle kterého *změnou dokončené stavby je přístavba, kterou se stavba půdorysně rozšiřuje a která je vzájemně provozně propojena s dosavadní stavbou*. Soud zároveň souhlasí se žalobcem, že se fakticky jedná o rozšíření původní stavby. To ostatně vyplývá i ze znění shora citovaného ustanovení § 2 odst. 5, který definuje změnu stavby.
38. Žalobce však tyto pojmy namítal v souvislosti s určením odstupů od hranic jeho pozemku. Odstupové vzdálenosti jsou pro dané území řešeny v pražských stavebních předpisech (dále jen „PSP“) jak bylo konstatováno shora, jehož ustanovení § 29 nepracuje ani s pojmem rozšíření stavby ani s pojmem přístavba. Naopak pracuje s pojmem „stavba“ nebo „její část“. Soud v tomto ohledu také souhlasí se žalobcem, že pokud je v tomto případě umísťována stavba definovaná jako přístavba stavby stávající, stavbou dle ust. § 29 bude tedy tato celá rozšířená stavba nikoliv pouze přístavovaná garáž. Její částí pak dle ust. § 29 odst. 2 bude ta část, které se odstupová vzdálenost týká.
39. Ust. § 29 odst. 2 PSP uvádí: *Nestanoví-li územní nebo regulační plán v souladu s § 83 odst. 2 jinak, musí být odstup stavby od hranice sousedního pozemku minimálně 3 m. Požadavek se neuplatní: b) je-li takový způsob zástavby v místě obvyklý, odpovídá charakteru území nebo vyplývá ze způsobu parcelace, d) pro stavbu nebo její část, nepřesahuje-li výšku 2,5 m, nebo e) pro stavbu nebo její část, nepřesahuje-li výšku 3,5 m a délku hrany přiléhající k jednomu sousednímu pozemku 9 m a ke všem sousedním pozemkům 15 m; tyto podmínky musí být splněny v součtu pro všechny stavby nově umísťované i stávající.*
40. Na stránkách hlavního města Prahy resp. Institutu plánování a rozvoje hlavního města Prahy viz <https://iprpraha.cz/assets/files/files/fbd0ab1e138c787861cbd5cc0dd521eb.pdf> jsou umístěny Pražské stavební předpisy 2018 s aktualizovaným odůvodněním, s tím, že k ust. § 29 je pro lepší pochopení tohoto ustanovení uveden obrázek.

41. Soud má ve shodě se žalovaným za to, že se na plánovanou přístavbu garáže, která je zároveň rozšířením stávajícího domu, shora uvedená výjimka pod písm. e) vztahuje. Část stavby domu v podobě přístavby garáže totiž odpovídá shora uvedeným parametrům, které jsou dány do PSP právě z důvodu, aby nedocházelo ke snižování kvality bydlení sousedních nemovitostí, a aby nevznikaly úzké prostory nepřístupné údržbě. Soud má za to, že za situace, kdyby si stavebník mohl přímo na hranici pozemku se žalobcem postavit samostatnou garáž, která by splňovala max. délku 9 metrů a výšku 3,5 metrů, což uznává i žalobce, není logické, aby si stavebník nemohl postavit v podstatě stejnou stavbu, která bude stavebně propojená se stávající stavbou a to ve vzdálenosti 2 metry od hranice pozemku. Rovněž tak by nedávalo smysl, aby byla povolena stavba v podobě, jak byla schválena, pouze v situaci, že je schvalována najednou, a nebyla povolena za situace, že je až následně dostavována jako přístavba a tím rozšíření původní stavby. Výklad žalobce je tak v rozporu s výkladem a účelem PSP.
42. Soud opakuje, že písmena e) a d) tohoto ustanovení hovoří o *stavbě nebo její části*. To znamená, že pokud ta část stavby, která má být postavena na hranici sousedícího pozemku, odpovídá daným parametrům, i když se stane součástí hlavní stavby jako její faktické rozšíření, výjimka se na ní vztahuje, jak je znázorněno na obrázku shora. Těmito parametry totiž přístavba odpovídá a odpovídala by, i kdyby byla postavena zároveň se stavbou hlavní. Důležité pro posouzení věci není, zde je stavba propojena se stavbou hlavní, ale to, nakolik může omezit sousední pozemek. Pokud tak nemůže učinit jako samostatná garáž, jak tvrdí i žalobce, nemůže tak učinit ani jako součást stavby hlavní.
43. Co se týče námitky žalobce, že přístavba nesplňuje ani ustanovení písm. b) a d), jak je uváděné v dodatku k projektové dokumentaci a v samotném rozhodnutí, soud uvádí následující. Je sice pravda, že v dodatku č.1 k projektové dokumentaci se v části *K připomínkám souseda z místního šetření* v bodě 2 uvádí, že je *v projektu vycházeno z § 29 bodů 2b, 2d a 2e*, v žalobou napadeném rozhodnutí je nicméně k námitce, že *nejdou splněny podmínky pro užití výjimek dle ust. § 29 odst. 2b, 2d a 2e PSP*, konstatováno, že umístění stavby je v souladu s § 29 odst. 2 písm. e) PSP. A to s ohledem k tomu, *směrem severovýchodním k RD odvolatele je navržena stěna garáže o výšce max. $2,4 + 0,31 = 2,71\text{m}$ a délce 8 m ve vzdálenosti 2,07 m od hranice pozemku*. Soud toto konstatování nicméně doplňuje o skutečnost, že z projektové dokumentace se podává, že výška přístavby ve vzdálenosti 3 metry od hranice žalobcova pozemku je rovněž po celé délce části přístavby, která má šikmou střechou, menší než 3,5 m, tak jak požaduje písm. e) tohoto ustanovení. Maximální výška 3,5 metru je totiž požadována v celé části stavby, které se týká výjimka

z 3 metrů, nikoliv pouze u vnější stěny garáže, jak nesprávně uvedl žalovaný. Tento fakt vyplývá, jak shora uvedeno, právě z požadavku nezastínit nad míru přiměřenou poměrům sousední pozemek.

44. Soud tento závěr ověřil z projektové dokumentace část „příčné řezy“ s měřítkem 1:50, kdy výška střechy ve vzdálenosti oněch 3 metrů od hranice pozemku žalobce činí 1,25 m (25 mm x 50). Za situace, kdy stěna garáže je v části, kde končí šikmá střecha, vysoká 2,20 m viz projektová dokumentace „pohled boční“ s měřítkem 1:100 (22 mm x 100), nejvyšší část střechy v oněch 3 m od hranic žalobcova pozemku by byla vysoká cca $2,20 + 1,35 = 3,45$ m. Proto závěr žalovaného, že přístavba splňuje podmínky ust. § 29 odst. 2 písm. e) PSP je správný. Je zřejmé, že přístavba byla projektována právě s ohledem na tyto požadavky.
45. Soud dále zdůrazňuje, že pro neuplatnění obecného požadavku odstupové vzdálenosti 3 m od hranice sousedního pozemku postačí naplnění podmínek podle toliko jediného písmene druhého odstavce. Zmiňované ustanovení nevyžaduje kumulativní naplnění podmínek uvedených pod písmeny a) až e), aby výjimka mohla být naplněna.
46. Soud doplňuje, že stavební úřad v tomto ohledu rovněž vycházel ze závazného stanoviska Odboru výstavby územního rozvoje MHMP ze dne 29. 11. 2019, sp. zn. S-MHMP 2219899/2019, č.j. 2328300/2019, který primárně řeší umístění stavby a tedy jeho soulad s územním plánováním, a který konstatoval, že navržená stavba respektuje charakter stávajícího objektu i okolní zástavby a že záměr je ve stabilizovaném území přípustný.
47. Ve čtvrté žalobní námitce žalobce namítá, že stavební úřad nijak neřešil problematiku stínění a tím snížení kvality bydlení a znehodnocení nemovitosti žalobce. Žalovaný žalobcem citované konstatování stavebního úřadu v žalobou napadeném rozhodnutí doplnil tak, že *přístavba obsahuje jednu obvodovou stěnu výšky max. 2,4 m ve vzdálenosti 5,6 m od oken obytných místností odvolatele, není tedy důvodné se domnívat, že způsobí zastínění (z důvodu zásady hospodárného projednání není třeba vyžadovat doložení studie světelně technických podmínek)*. Soud s tímto závěrem souhlasí, ačkoliv musí zároveň souhlasit se žalobcem, že *vybudováním pevné překážky dojde k rozšíření stínového sloupu*. Otázkou však zůstává, nakolik tento stín nepřiměřeně zastíní nemovitosti žalobce. Soud proto souhlasí se shora citovaným závěrem žalovaného, že s ohledem na skutečnost, že nedošlo k navýšení stávající stavby stavebníka, nedojde k nepřiměřenému zastínění pozemků žalobce. K takovému nepřipustnému zastínění by mohlo dojít pouze, pokud by přístavba způsobila, že stavba žalobce nebude splňovat normu, co se týče osvitů místností, které se v ní nacházejí. To však žalobce netvrdí a závěry žalovaného o nijak významném zastínění sice neguje, avšak nepřináší žádný důkaz o opaku.
48. Žalovaný se zabýval i fotografiemi, které žalobce přiložil a které měly imitovat případné zastínění a omezení výhledu po realizaci přístavby. Soud sice připouští, že dojde k omezení v malé části výhledu do ulice a mírnému zvětšení stínu v určitém období roku, který bude dopadat na pozemek žalobce, má však souhlasně se žalovaným za to, že se nejedná o nějak zásadní omezení, které by odůvodňovalo neschválení záměru. Stavba žalobce zcela určitě rovněž omezuje výhledy z oken, případně zastíňuje pozemky okolních sousedů. Otázkou je, zda je to v míře přiměřené poměrům. Pokud se žalobce rozhodl bydlet v zastavěném území, musel si být vědom toho, že jeho výhledy a sluneční záře budou okolní zástavbou omezeny. Soud tak souhlasí se závěry žalovaného uvedenými v jeho rozhodnutí.
49. Soud dále k této námitce uvádí, že právo na kvalitu bydlení není právem absolutním. Z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 2. 2006 č. j. 2 As 44/2005-116 vyplývá:

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

„Pohodou bydlení“ lze podle jedné z možných definic, která se snaží tento pojem kategorizovat subjektivně, rozumět takový stav, kdy někdo bydlí v klidu, spokojeně, příjemně a šťastně (viz Marek Hanák, *Pohoda bydlení*, Právní rádce – internetová verze, 28. 4. 2005, <http://pravnicaradce.ihned.cz/>). Z objektivistického úhlu pohledu lze „pohodou bydlení“ rozumět souhrn činitelů a vlivů, které přispívají k tomu, aby bydlení bylo zdravé a vhodné pro všechny kategorie uživatelů, resp. aby byla vytvořena vhodná atmosféra klidného bydlení; pohoda bydlení je v tomto pojetí dána zejména kvalitou jednotlivých složek životního prostředí, např. nízkou hladinou hluku (z dopravy, výroby, zábavních podniků, ze stavebních prací aj.), čistotou ovzduší, přiměřeným množstvím zeleně, nízkými emisemi pachů a prachu, osluněním apod.; pro zabezpečení pohody bydlení se pak zkoumá intenzita narušení jednotlivých činitelů a jeho důsledky, tedy objektivně existující souhrn činitelů a vlivů, které se posuzují každý jednotlivě a všechny ve vzájemných souvislostech (z obdobně pojaté definice vychází ve své praxi Ministerstvo pro místní rozvoj, viz Marek Hanák, cit. dílo). Nejvyšší správní soud se ve svém výkladu legálního pojmu „pohoda bydlení“ přiklání k druhé z výše nastíněných definic, tedy definici objektivistické, která lépe odpovídá ústavním principům zákazu libovůle a neodůvodněné nerovného zacházení (viz čl. 1 věta první Listiny základních práv a svobod), nicméně podotýká, že správní orgán při posuzování, zda je v konkrétním případě pohoda bydlení zajištěna, nemůže zcela abstrahovat ani od určitých subjektivních hledisek daných způsobem života osob, kterých se má stavba, jejíž vliv na pohodu bydlení je zkoumán, dotýkat; podmínkou zohlednění těchto subjektivních hledisek ovšem je, že způsob života dotčených osob a jejich z toho plynoucí subjektivní nároky na pohodu bydlení nevybočují v podstatné míře od obecných oprávněně požadovatelných standardů se zohledněním místních zvláštností dané lokality.

50. Soud sice připouští subjektivní nespokojenost žalobce se sousedící přístavbou, avšak s ohledem na to, že tato jednak vyhověla právním předpisům i urbanisticko-architektonickému charakteru dané lokality, jednak nepředstavuje reálné a konkrétní porušení práva žalobců, jelikož se nejedná o řešení ve vztahu k žalobcům zjevně nepřiměřené, nezdůvodnitelné či diskriminační, nejde ani o zjevný exces, projev libovůle, šikanu a podobně, není zde důvod předmětné rozhodnutí jako nezákonné zrušit. To ostatně konstatoval i žalovaný na straně 4/6 k námitce pod bodem 5). Soud se tedy nedomnívá, že by navrhovanou přístavbou klesla kvalita prostředí a hodnoty nemovitostí žalobce. Žalobce ostatně svoje tvrzení o poklesu hodnoty nemovitosti nikterak nedoložil. Žalobní námitka je tak rovněž nedůvodná.
51. Co se týče poslední žalobní námítky, kterou žalobce brojí proti „útokům“ žalovaného, kterými konstatoval nesrovnalosti ohledně souladu skutečného stavu nemovitostí žalobce a stavu zapsaného do katastru nemovitostí, soud uvádí, že i tato námitka je nedůvodná. Samotné toto konstatování, ať již by se ukázalo pravdivé či nikoliv, nemohlo způsobit nezákonnost žalobou napadeného rozhodnutí, ačkoliv se týkalo určité části řešené věci (otázky zastínění v KN nezakreslených částí stavby žalobce), na druhou stranu nebylo, jak vyplývá shora, pro věc rozhodné. Ostatně ani žalobce neuvádí, jaký mělo toto konstatování faktický vliv na správnost rozhodnutí.
52. Ze spisu (vyřízení stížnosti žalobce) pak vyplývá, že tato nesrovnalost byla žalobcem uvedena do souladu až v srpnu 2020, tedy po podání odvolání žalobcem. Ani žalobce tak na tuto skutečnost odvolací orgán neupozornil. Pokud tedy žalovaný tuto skutečnost ve svém rozhodnutí ze dne 1. 2. 2021 nerefletoval, jelikož vycházel zcela v souladu s judikaturou NSS (viz rozsudky ze dne 7. 4. 2011, č. j. 1 As 24/2011-79, ze dne 17. 12. 2008, č. j. 1 As 68/2008 – 126) ze skutkového stavu známého stavebnímu úřadu ke dni jeho

rozhodování, nemůže tato skutečnost způsobovat nesprávnost ani nezákonnost rozhodnutí žalovaného. Je tomu tak i z toho důvodu, že pro věc rozhodné skutečnosti nebyly uvedením této nesrovnalosti do souladu se skutečností změněny.

53. Soud proto závěrem rovněž obecně konstatuje, že žalovaný přihlédl ke všem odvolatelem tvrzeným skutečnostem nebo jím označeným důkazům, zjistil skutkový stav věci, o kterém nejsou důvodné pochybnosti a dospěl ke správným skutkovým zjištěním, když žalobce neuvádí, které navržené důkazy správní orgán neprovedl.
54. Co se týče tvrzení žalobce uvedených v replice a to, že chybí projektová dokumentace k původnímu domu stavebníka, že realizovaná stavba hranici 2 m nesplňuje a to s ohledem na provedenou tepelnou izolaci a že nebyl odstraněn tůjový porost, soud uvádí následující. Předně soud tyto námitky považuje za opožděné. Námitky jsou dále nedůvodné, jelikož se týkají skutečností, které nastaly po vydání stavebního povolení, nejsou tak pro věc rozhodné. Ze stejného důvodu se soud nezabýval tvrzeními osoby zúčastněné na řízení ohledně zaměření již dokončené stavby, a proto neprováděl ani jí doložený důkaz předmětným zaměřením.

IV.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

55. Vzhledem k tomu, že městský soud neshledal žádnou z žalobních námitek důvodnou, žalobu v souladu s § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
56. O nákladech řízení městský soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. dle úspěchu ve věci. Žalované, která měla ve věci plný úspěch, však nevznikly náklady převyšující náklady běžné úřední činnosti. Osobám zúčastněným na řízení nevznikly náklady v souvislosti s plněním povinnosti, kterou jí soud uložil.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 7. února 2023

JUDr. Slavomír Novák v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.